

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، کا: رضوی محمد بن ابوالحسن، تا: ۱۲۶۰ق [رابانه]

۵. تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۱۸۰۷/۳۱

بی کا، بی تا؛ جلد: میشن سیاه [ف: ۵-۳۷۱]

۶. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۱۱/۱۰-طباطبائی

آغاز و انجام: برابر

بی کا، بی تا؛ در نسخه حاضر به غلط: اسماعیل ابن بکر مقری؛ جلد:

تیماج، ۳گ (۵۷-۵۹ر)، اندازه: ۱۲×۱۹سم [ف: ۲۲-۲۸]

۷. تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۱۸۰۷/۳۱

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ و نستعلیق، بی کا، تا: با تاریخ ۱۲۶۵؛ ۲گ (۱۶۲-۱۶۳)

[۱۶۳-۳۷۱] (ف: ۵-۳۷۱)

● القصیده اللامیه / شعر عربی

al-qaṣīdat-ul lāmīya

ابن عرندس، صالح بن عبدالوهاب، - ۸۴۰ قمری

ebn-e 'arandas, sāleh ebn-e 'abd-ol-vahhāb (- 1437)

[الدربیع ۲۶/۹]

تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۱۷۶۹/۵

خط: نسخ، بی کا، تا: با تاریخ ۱۲۱۴ق؛ ۱۷ سطر، اندازه:

۱۵×۲۰سم [ف: ۵-۳۶۱]

● القصیده اللامیه / فضایل و مناقب، شعر عربی

al-qaṣīda-tul lāmīya

فاروقی، عبدالباقی بن سلیمان، ۱۲۰۴ - ۱۲۷۹ قمری

fārūqī, 'abd-ol-bāqī-ye-bn-e soleymān (1790 - 1863)

قصیده در مدح حضرت امام موسی بن جعفر (ع)

چاپ: هند، بمبئی، ۱۲۸۸ قمری، سنگی، رقعی (۱ص: در انجام

ترجمه حیوة النفس فی حظيرة القدس)

شرح و حواشی:

۱- شرح القصیده اللامیه = شرح القصیده الغراء؛ رشتی، کاظم بن قاسم

(۱۲۱۲-۱۲۵۹)

قیم؛ حجتیه؛ شماره نسخه: ۷۱۵/۶

خط: نسخ، کا: عبدالله بن محمد حسینی، بی تا [ف: ۱۲۴-]

● قصیده لامیه / شعر فارسی

qaṣīde-ye lāmīye

عبقری، میرزا تقی خان

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۹۵۴۵/۲

آغاز: عجب نه گر ز ادب یافتیم قدر و محل xx که عقل بود ادب

toqrā'ī, hoseyn ebn-e 'alī (1064 - 1121)

شرح و حواشی:

۱- تخمیس لامیه الطغرانی

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۵۰۴۵/۹-ف

نسخه اصل: بادلیان شماره 33 Pocos؛ بی کا، بی تا [فیلمها ف: ۳-۱۲۶]

● القصیده اللامیه / شعر عربی

al-qaṣīdat-ul lāmīya

مغربی، سموئل بن یحیی، - ۵۷۰ قمری

maqrēbī, samaw'al ebn-e yahyā (- 1175)

[سزگین ۲/۲۴۲]

تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۱۸۰۷/۱۸

بی کا، بی تا؛ جلد: میشن سیاه [ف: ۵-۳۷۰]

● القصیده اللامیه / مواعظ، شعر عربی

al-qaṣīdat-ul lāmīya

ابن مقری، اسماعیل بن ابی بکر، ۷۵۵ - ۸۳۷ قمری

ebn-e moqrī, esmā'il ebn-e abī bakr (1355 - 1434)

قصیده ای است لامیه، در اندرز و پند و در ۵۹ بیت که ناظم آنرا

در استقبال «لامیه العجم» طغرای سروده است.

آغاز: زیاده القول تحکی النقص فی العمل xx و منطق المرء قد

یهدیه فی الزلل / ان اللسان صغیر جرمه و له xx جرم کبیر کما

قد قیل فی المثل / فکم ندمت علی ما کنت قلت به xx و ما

ندمت علی ما لم تکن تفل

انجام: و الحلم طبع فما کسب یجود به xx لقوله «خلق الانسان من

عجل

۱. قم؛ مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۷۲۱/۶

آغاز: برابر

نسخه اصل: کتابخانه واتیکان-رم ۱۱۳۱؛ کا: عبدالمغیث بن

عزالدین بن هادی مسوری حمیری ملقب به توهمی، تا:

۲۸ق؛ ۴گ (۱۵۸-۱۶۱) [عکسی ف: ۲-۳۸۶]

۲. تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۱۰۹۸/۱۶

خط: نسخ، کا: محمد بن شرف الدین حسینی نجفی، تا: ۱۴

جمادی الاول ۱۰۷۰ق؛ کاخذ: ترمه سمرقندی، جلد: میشن،

۲۳ سطر [ف: ۵-۲۳۳]

۳. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۵۱۲۰/۷

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، بی کا، تا: قرن ۱۱؛ ۳گ (۱۳-۱۵)، ۱۳-

۱۴ سطر، اندازه: ۱۷×۹سم [ف: ۳۸-۳۴۲]

۴. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۲۹۷۸۸

فرستگان نسخه های خطی ایران (فخا)؛؛ جلد بیست و پنجم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران

DIA 276263

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۲/۲۰۱۳